

वा० रा०

॥१३२॥

मधुरा मधुराकारा ॥ १५ ॥ आणकमानः ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्री० रा० ति० वा० सु० षट्षष्टितमः सर्गः ॥ ६६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ १ ॥ यथातथं यथापूर्वं वृत्तं ते
मधुरामधुरालापाकिमाहममभामिनी ॥ मद्विहीनावरारोहाहनूमन्कथयस्वमे ॥ दुःखादुःखतरं प्राप्य कथं जीवति जानकी ॥ १५ ॥ इत्या
र्षेश्रीम० वा० सु० षट्षष्टितमः सर्गः ॥ ६६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ एवमुक्तस्तु हनुमात्राघवेण महात्मना ॥ सीतायाभा
पितं सर्वे न्यवेदयतराघवे ॥ १ ॥ इदमुक्तवती देवी जानकी पुरुषर्षभ ॥ पूर्ववृत्तमभिज्ञानं चित्रकूटयथातथं ॥ २ ॥ सुखसुप्तात्वयासार्ध
जानकी पूर्वमुत्थिता ॥ वायसः सहसोत्पत्य विददारस्तनांतरं ॥ ३ ॥ पर्यायेण च सुप्तस्त्वं देव्यै के भरताग्रज ॥ पुनश्च किल पक्षी स देव्याज
नयति व्यथां ॥ ४ ॥ ततः पुनरुपागम्य विददार भृशं किल ॥ ततस्त्वं बोधितस्तस्याः शोणितेन समुक्षितः ॥ ५ ॥ वायसेन च ते नैवं सततं वा
ध्यमानया ॥ बोधितः किल देव्या त्वं सुखसुप्तः परंतप ॥ ६ ॥ तां च दृष्ट्वा महाबाहो दारितां च स्तनांतरं ॥ आशी विषद्वक्रुद्धस्ततो वाक्यं त्वमू
चिवान् ॥ ७ ॥ नखाग्रैः केन ते भीरुरादितं वै स्तनांतरं ॥ कः क्रीडति सरोषेण पंचवक्त्रेण भोगिना ॥ ८ ॥ निरीक्षमाणः सहसा वायसं समुदे
क्षथाः ॥ नखैः सरुधिरैस्तीक्ष्णैस्तामेवाभिमुखं स्थितं ॥ ९ ॥ सुतः किल सशक्रस्य वायसः पततांवरः ॥ धरांतरगतः शीघ्रं पवनस्यगतो
समः ॥ १० ॥ ततस्तस्मिन् महाबाहो कोपसंवर्तिते क्षणः ॥ वायसे त्वं व्यधाः क्रूरां मतिं मतिमतांवर ॥ ११ ॥ सदर्भसंस्तराद्ब्रह्मब्रह्मास्त्रेण
न्ययोजयः ॥ सदीप्तद्वकालाग्निर्ज्वालाभिमुखं स्वगं ॥ १२ ॥ सत्वं प्रदीपं चिक्षेप दर्भतं वायसं प्रति ॥ ततस्तु वायसं दीप्तः सदर्भो नुज
गामह ॥ १३ ॥ भीतैश्च संपरित्यक्तः सुरैः सर्वैश्च वायसः ॥ त्रीन् लोकान्संपरिक्रम्य त्रातारं नाधिगच्छति ॥ १४ ॥ थोक्तवती ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥
॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ रादितं दारितमित्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ धरांतरगतः पातालस्थः ॥ १० ॥ व्यधाः अकथाः ॥ ११ ॥ दर्भसंस्तरादेकं कुशं गृह्य गृहीत्वेत्यर्थः ॥ १२ ॥ चिक्षेप
चिक्षेपिथ ॥ आर्षप्रयोगः ॥ १३ ॥ १४ ॥

सु० कां०

॥१३२॥